

Napoleon, Bismarck ve İskender neden tarihsel şöhret?..

Çetin ALTAN

İnsanın bir şeyi yapmamak için kim bilir ne kadar çok nedeni vardır. Napoleon'un, Bismarck'ın, yahut daha eskilerden Büyük İskender'in; Büyük İskender, Bismarck ve Napoleon olmamak için, sayıp dökemeyeceğimiz kadar çok nedenleri vardı...

Savaş sırasında birdenbire yağmur yağmaya başlamıştı; toprak çamura saplanmış, süvari birlikleri sağ kanattaki ormanı zamanında geçememişlerdi.

Hindistan seferinde asker ishale tutulmuştu.

En güvenilir sandıkları kişiler, en kritik anda ipe un sermeye kalkmışlardı. Bir tanesinin karısı hastalanmış, ötekinin ülseri azmıştı. Üçüncüsünün de kimseye söylemediği gizli bir kanaması vardı.

Bir tanesinin en sevdiği komutan dağ yollarında kazaya uğramış, bir başkasının parasal destekleri kurumaya başlamıştı.

Ve böyle daha yüzlerce, hatta binlerce neden vardı başarıya niçin ulaşamadıklarını haklı gösterecek...

Yine de Napoleon, Napoleon; Bismarck, Bismarck; Büyük İskender de, Büyük İskender oldu.

Tarih, yapılamamış işlerin gerekçelerine asla selam sarkıtmaz.

***

- Şu adam neden bir türlü yükselmedi biliyor musunuz?

- Karısının dırdırı yüzünden...

- Yok canım, içkiye vurdu kendisini de ondan...

- Mutsuz olmasa o kadar içer miydi?

Ansiklopedilerin göbek taşına bağdaş kurmuş nice kişiler biliriz ki, hem mutsuzdular, hem de içkici...

İsterseniz Utrillo'nun yaşamına şöyle bir göz atın.

***

Şu adamın neden öyle, bu adamın neden böyle olduğu tam bilinemez. Bilinen sadece, neyin neden yapılamadığına bolca gerekçe göstermenin, şampiyonluk kürsüsüne basamaklık edemediğidir.

Sekiz yüz metreyi koşarken bacağına kramp girdiği, ayakkabının ayağından çıktığı, midesi bulanıp kusmaya başladığı için; yarıştan vazgeçmiş bir kimseye altın madalya verildiği görülmemiştir.

Şampiyonluk, şampiyon olamamak için ne kadar neden varsa; onların üstesinden gelebilmiş olanlara verilen bir sıfat...

***

- Bir şeyler okuduğunuz oluyor mu?

- Ah çok istiyorum ama zaman yok ki...

- Zaman olmadığı için mi okuyamıyorsunuz?

- Bazen okumaya niyetleniyorum; ya çocuklar bir zırlı çıkıyor, ya eve konuklar geliyor, ya TV'de bir film oluyor.

- Babanız okur muydu?

- Tarih - i Taberi okurdu.

- Anneniz?

- Bazen gazetelere şöyle bir göz atardı.

Okumak, tavla oynamanın binde biri kadar bile girmemiştir günlük yaşamımıza...

Okullar okumaktan bizi soğutmuştur çünkü...

Nice sınıf arkadaşım:

- Hele Őu okul bir bitsin, bütün bu kitapları yakacağım, diye yemin eder dururdu.
Üstelik haklıydılar da...

***

Birçok đretmen "okuma olgusu" stnde hemen hiç düŐünmemiŐti. Okumanın beŐ aŐađı beŐ yukarı Őu kademeli dönemlerden geçtiğini, yeterince sezmemiŐti:

1- đrenmek için okuma dönemi...

2- DüŐünmek için okuma dönemi...

3- Zevk almak için okuma dönemi...

Çocuklar öğrenmek için okumanın sıklıklağına gelip takılıyorlar; oradan düŐünmek için okumaya; hele zevk almak için okumaya hiç mi hiç atlayamıyorlardı.

***

Eđitimciler de, "đrenmek için okuma dönemi"nin sıklıklağını, düŐünme ve zevk almayla birleŐtiriverecek bir mucizeyi gösteremiyorlardı.

Ve okuldan geçmeyenler, okuldan geçmediklerinden; okuldan geçmiŐler de "đrenmek için okuma"nın sıklıklağına toslamıŐ olduklarından; okumaktan hoŐlanmıyorlardı...

Peki okuyanlar nasıl okuyordu?

Onların da bir yığın gerekçesi vardı okumamak için.

Napoleon'un da, Napoleon olmamak için bir yığın gerekçesi olduğu gibi...

Not: 22 yıl önce yazılmıŐ bir yazı... "GüneŐ"ten...